

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoCsp/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119203266
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8119203266.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Karola Krochtu a JUDr. Zlady Šimkovej v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547 proti žalovanému: E. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/XX, XXX XX Z., o zaplatenie 1.385,67 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 14Csp/38/2019-68 zo dňa 11.03.2020 v spojení s opravným uznesením č.k. 14Csp/38/2019-86 zo dňa 02.03.2021 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením č.k. 14Csp/38/2019-86 zo dňa 02.03.2021 v napadnutej časti t.j. okrem zamietnutia žaloby nad sumu 996,21 Eur s príslušenstvom.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalobu zamietol., II. vyslovil, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie podľa ust. § 54a, § 101, §103, § 565 Občianskeho zákonníka. Výrok o trovách konania podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP).

3. S poukazom na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka, ktoré nadobudlo účinnosť 05.12.2018 a žaloba v tejto veci bola súdu doručená 13.2.2019, súd prvej inštancie z úradnej povinnosti skúmal premlčanie uplatneného nároku, keďže premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy (zmluva, ktorá je predmetom tohto konania je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou), nemožno vymáhať. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 15.4.2019 vyplýva, že žalobca v danej veci zosplatnil úver pre nezaplatenie splátky splatnej k 15.9.2015. V danej veci teda došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti celého dlhu (zosplatneniu úveru) z dôvodu, že nebola uhradená splátka úveru splatná k 15.9.2015. S poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, druhá veta, preto začala plynúť premlčacia doba od zročnosti nesplnenej splátky, t.j. v danom prípade od 15.9.2015, pretože pre nezaplatenie tejto splátky bol zosplatnený celý dlh (zostatok úveru). Keďže na daný prípad sa vzťahuje všeobecná trojročná premlčacia lehota, žalobca mal uplatniť svoj nárok na súde najneskôr do 15.9.2018, a keďže žalobu doručil až dňa 13.2.2019, nárok žalobcu je premlčaný, preto ho nemôže vymáhať, a preto súd prvej inštancie žalobu zamietol.

4. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie tak, že neúspešný žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a úspešnému žalovanému podľa obsahu spisu žiadne trov konania nevznikli.

5. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca. Právne odôvodnil svoje odvolanie podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Konštatoval, že žalobca sa domáha uplatneného nároku titulom neuhradených záväzkov žalovaného z uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 24.03.2015. Na základe úverovej zmluvy poskytol žalobca žalovanému viazaný spotrebiteľský úver vo výške 1349,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve. Žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to formou 30 mesačných splátok vo výške 65,72 Eur zo splatnosťou prvej splátky 15.04.2015. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvným dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný žalobcovi len časť dlžnej sumy a to 348,50 Eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil dňa 02.03.2016 mimoriadnu splatnosť úveru čím sa stal dlh žalovaného splatným v celom rozsahu. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam predstavoval dlh žalovaného voči žalobcovi ku dňu zúčtovania do právneho vymáhania t.j. do 02.03.2016 sumu 1385,67 Eur, ktorá pozostávala zo sumy 1182,55 Eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny zo sumy 149,40 Eur z titulu dlžných úrokov z úveru a zo sumy 18,72 Eur z titulu dlžného poistného z úveru a zo sumy 35,- Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Žalobcom uvádzaná výška dlžnej sumy plne korešponduje so zostatkom na úverovom účte žalovaného podľa predloženého výpisu z úverového účtu žalovaného. Okrem toho sa žalobca domáhal zaplatenia úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,40 % ročne zo sumy 1182,55 Eur od 03.03.2016 až do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1350,67 Eur, od 03.03.2016 do zaplatenia. Žalobca poukázal na to, že z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pri plnení dlhu v splátkach vzniká veriteľovi právo na zosplatnenie dlhu v celkovej výške len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Prvoinštančný súd sa podľa názoru žalobcu nesprávne vysporiadal so splnením podmienok upravených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nemohol mať za preukázané upozornenie žalovaného ako spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky. Žalobca súdu nepredkladal výzvy, ktorými by upozornil žalovaného na možnosť predčasného zosplatnenia spotrebiteľského úveru splatného v mesačných splátkach. V prípade nepreukázania splnenia podmienok na mimoriadne zosplatnenie dlhu tak súd prvej inštancie nemohol mať dokázané, žeby došlo k splatnosti celého dlhu z dôvodu neuhradenia mesačnej splátky splatnej k 15.09.2016 a už od tohto dátumu by mala plynúť 3 ročná premlčacia doba. Žalobný návrh bol na Okresný súd Prešov doručený dňa 13.02.2019 t.j. v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka si žalobca svoj nárok uplatnil v zákonnej 3 ročnej premlčacej dobe minimálne v rozsahu splatných mesačných splátok od 15.02.2016. Vzhľadom k týmto skutočnostiam sa žalobca nemôže stotožniť s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorým v žalobe v napadnutej časti nevyhovelo a je toho názoru, že súd mal správne priznať žalobcovi uplatnený nárok minimálne v rozsahu 996,21 Eur s príslušenstvom predstavujúci splatnú istinu po 15.02.2016 spolu s úrokom z omeškania. Žalobca asi zároveň uplatnil trov odvolacieho konania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil v napadnutej časti a vrátil vec na ďalšie konanie.

6. Odvolací súd uznesením č.k. 5CoCsp/26/2020-84 zo dňa 11.02.2021 vrátil vec súdu prvej inštancie na postup podľa § 224 CSP z dôvodu, že z ilustrácie vykonanej dňa 09.06.2020 vyplýva, že dátum narodenia žalovaného je E. M., narodený XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, XXXXX Š. E..

7. Súd prvej inštancie opravným uznesením č.k. 14Csp/38/2019-86 zo dňa 02.03.2021 opravil označenie žalovaného v záhlaví rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 14Csp/38/2019-68 zo dňa 11.03.2020 tak, že tento správne znie: „E. M., narodený XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/XX, XXXXX Z.“ Súd prvej inštancie zistil, že trvalý pobyt má žalovaný nezmenený.

8. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

9. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP v napadnutej časti t.j. čo do zamietnutia žaloby v rozsahu sumy 996,21 Eur s príslušenstvom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuly a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 14.01.2022 a zistil, že odvolanie žalobcu v napadnutej časti nie je dôvodné.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať, nemusí byť pritom daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS/78/05).

11. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 OZ).

12. Odvolací súd uvádza, že pre prípad, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným - splatným celý dlh, stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. V zmysle uvedeného, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú sa stal zročným celý dlh. Premlčacia doba na zaplatenie takéhoto zosplatneného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k samotnému zosplatneniu dlhu, teda začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený. Je preto pre správne posúdenie začatia plynutia premlčacej doby nevyhnutné ustáliť, pre ktorú nezaplatenú splátku veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru, lebo od splatnosti tejto splátky začína plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu. Obdobný právny názor vyplýva aj zo zjednocujúceho stanoviska Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11.11.2015 i z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č.k. 5CoCsp/8/2020-100 zo dňa 25.03.2021 na ktoré odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje.

13. Po preskúmaní rozsudku v jeho napadnutej časti, ako aj celého obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite aj odôvodnil.

14. Nie je možné súhlasiť s odvolacou námietkou žalobcu, že súd sa nedostatočne zaoberal splnením podmienok upravených v § 53 ods. 2 a to, či žalovaný bol upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky. K uvedenému odvolací súd poukazuje na tvrdenie žalobcu v konaní pred prvoinštančným súdom. Uvedené skutočnosti neboli v konaní spornými ani ich nikto nenamietal, preto súd vychádzal z tvrdení žalobcu. Ak vtedy žalobca tvrdil, že boli splnené všetky podmienky pre platné zosplatnenie úveru, v odvolacom konaní už nemôže namietat iné. Vzhľadom na kontradiktórnosť konania a princíp formálnej pravdy správne súd prvej inštancie zhodnotil skutkový stav veci tak, ako bol žalobcom tvrdený. Navyše v odvolacom konaní už nie je možné uplatňovať prostriedky procesného útoku ani obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie.

15. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na výzvu zaslanú súdom prvej inštancie právnomu zástupcovi žalobcu z ktorej vyplýva, že žalobca bol vyzvaný, aby súdu v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy oznámil či trvá na podanej žalobe vzhľadom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka, teda nemožno vymáhať premlčané právo so spotrebiteľskej zmluvy, pričom zmluva, ktorá je predmetom tohto konania je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou. Súd prvej inštancie oznámil žalobcovi, že z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalovaný z poskytnutého úveru uhradil iba sumu vo výške 348,50 Eur a teda mal zaplatiť iba 5 plných splátok od 15.04.2015 do 15.08.2015 z čoho vyplýva, že splátku splatnú dňa 15.09.2015 už neuhradil v celom rozsahu. Súd prvej inštancie uviedol aj znenie ustanovenia v ust. § 103 Občianskeho zákonníka i to, že v danom prípade preto začala plynúť všeobecná 3 ročná premlčacia doba od 15.09.2015 a uplynula 15.09.2018, pričom žaloba bola súdu podaná dňa 15.02.2019, teda po uplynutí tejto doby a preto právo žalobcu nemožno vymáhať (§ 54a Občianskeho zákonníka). Žalobca vo vyjadrení k tejto výzve zo dňa 15.04.2019 na č.l. 356 spisu citoval ust. § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že má za to, že dodržal postup v zmysle ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka keďže na základe oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bol úver veriteľom zosplatnený ku dňu 02.03.2016 t.j. až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky splatnej 15.09.2015 a súčasne po predchádzajúcom písomnom upozornení dlžníkov. V tejto súvislosti žaloba poukázal na bod 3.1. časť 3 úverovej zmluvy i na odbornú literatúru k tejto otázke. Konštatoval, že

vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 02.03.2016 čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Nasledujúci deň t.j. 03.03.2016 mohol podľa názoru žalobcu svoje právo vykonať prvý raz. Žalobný návrh bol podaný na súd dňa 12.02.2019 t.j. v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka si žalobca svoj návrh uplatnil v zákonnej 3 ročnej premlčacej dobe. Žalobca teda nerozporuje, žeby jeho právny predchodca nebol upozornil dlžníkov. Sám konštatoval, že k zosplatneniu došlo po predchádzajúcom písomnom upozornení dlžníkov.

16. K ďalším odvolacím dôvodom žalobcu je nutné ešte uviesť, že jeho výklad ohľadom začatia plynutia premlčacej doby v predmetnom prípade nie je možné akceptovať. Ak by to tak bolo, veriteľia by mohli svojim oprávnením zosplatniť úver teoreticky umelo predlžovať trojročnú premlčaciu lehotu v prípade, ak by svoje právo na zosplatnenie úveru nevyužili čo najskôr, napr. už pri prvých možnostiach omeškania veriteľa so splátkou po dobu zákonom stanovenú, ale mohli by toto svoje právo využiť po uplynutí podstatne dlhšieho času, čím by tak mohlo dôjsť, teoreticky, aj k neoprávnenému predlžovaniu premlčacej doby. Je však nepochybným, že zosplatniť úver je právom, nie povinnosťou veriteľa. Citovaný zákon v ust. § 103 druhá veta OZ však jednoznačne stanovuje, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

17. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 15.04.2019 jednoznačne vyplýva, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru bol úver zosplatnený ku dňu 02.03.2016 t.j. až po uplynutí 3 mesiacov omeškania so zaplatením splátky splatnej k 15.09.2015 a súčasne po predchádzajúcom písomnom upozornení dlžníkov. Premlčacia doba začala plynúť od zročnosti nesplnenej splátky, t.j. v danom prípade od 15.09.2015 pretože pre nezaplatenie tejto splátky bol zosplatnený celý dlh. Tak ako správne konštatoval súd prvej inštancie. Keďže na daný prípad sa vzťahuje všeobecná 3 ročná premlčacia lehota žalobca mal uplatniť svoj nárok na súde najneskôr do 15.09.2018 (resp. 16.09.2018). Žalobu doručil na súd prvej inštancie až dňa 13.02.2019, teda nárok žalobcu je premlčaný, preto ho nemožno vymáhať. Nemožno súhlasiť ani s tvrdením žalobcu, že má nárok na splátky po mimoriadnom zosplatnení úveru, lebo využitím práva veriteľa zosplatniť úver už zaniká povinnosť dlžníka splatiť úver v splátkach, ale vzniká mu povinnosť zaplatiť zvyšok úveru naraz. Preto žalobca nemôže mať nárok na žiadne splátky po zosplatnení úveru, ktoré jednostranným úkonom zrealizoval právny predchodca žalobcu.

18. Keďže žalobca v odvolaní namieta aj nesprávne právne posúdenie veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. O nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie v predmetnom konaní však nejde. Súd prvej inštancie správne aplikoval príslušné právne predpisy na zistený skutkový stav.

19. Odvolací súd ešte dodáva, že Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany sporu na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II.ÚS/44/03, III.ÚS/209/04, I.ÚS/117/05, III.ÚS/191/2013). Rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (viď uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/163/2015 zo dňa 17.04.2016).

20. Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanovisko žalobcu k prejednávanej veci (žalovaný bol v konaní nečinný), vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z hľadiska logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť nedostatky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR

sp. zn. IV.ÚS/252/04) a rovnako neznamena ani to, aby strana sporu bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkou a právnymi názormi (viď rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I.ÚS/50/04).

21. Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti t.j. okrem zamietnutia žaloby nad sumu 996,21 Eur s príslušenstvom v spojení s opravným uznesením ako vecne správne postupom podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdil, a to aj čo sa týka správneho výroku o trovách konania.

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že stranám sporu nebola priznaná ich náhrada, a to aj s poukazom na čl. 17 základných princípov CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému nebola priznaná náhrada trov konania proti neúspešnému žalobcovi. V odvolacom konaní totiž žalovanému žiadne trovy nevznikli, ani si ich neuplatnil, ani ich vznik z obsahu spisu nevyplývajú a neúspešný žalobca nemôže mať na nich nárok.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.